మగాడు

- అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

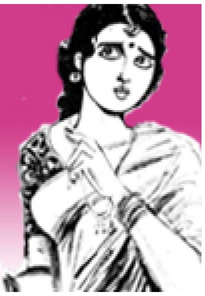

(గత సంచిక తరువాయి)

13వ భాగం

సాయం సమయం.. లాన్ లో భార్యతో కలిసి కూర్చుని టీ తాగుతూ కబుర్లు చెబుతున్నాడు చంద్రకాంత్. సూర్యాస్తమయ కిరణాలు ఏటవాలుగా పచ్చని గడ్డిమీద పడుతున్నాయి. గడ్డి బంగారు రంగులో మెరుస్తోంది. ప్రకృతి శీతాకాలానికి వీడ్కోలు పలుకుతూ వేసవికి స్వాగతం పలకడానికీ సన్నాహాలు చేసుకుంటున్న వేళ, చల్లని గాలి అతిధిలా వచ్చి పలకరించి వెళ్తోంది.

గేటు చప్పుడైంది. రెండు చేతుల్లో భద్రంగా గుండెకి దగ్గరగా పెద్ద వస్తువేదో పట్టుకుని లోపలికి వచ్చాడు మహా. లాన్ లో కూర్చున్న చంద్రకాంత్ దంపతులను చూడగానే ఒక్కసారిగా భయంతో శరీరం కంపించింది. కాళ్ళు నేలకి అంటుకున్నట్టు గేటు దగ్గరే నిలబడిపోయాడు.

అతని వాలకం చూసి భార్యాభర్తలు ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకున్నారు. ఏమైంది వీడికి? అన్నట్టు ప్రశ్నార్ధకంగా చూసాడు చంద్రకాంత్ భార్యవైపు.

ఆవిడ ఏమో అన్నట్టు భుజాలు ఎగరేసి, మహా వైపు చూసి " ఇలారా " అంది.

వాడు పలకలేదు.. నిలుచున్న చోటే బిక్కచచ్చినట్టు నిలబడిపోయాడు.

"ఏంటి నీ చేతులో " అడిగింది ఆవిడ.

తల వంచి ఒకసారి చేతిలో ఉన్న వస్తువు చూసి తిరిగి ఆవిడ వైపు చూసాడు.

అనుభవజ్ఞుడైన చంద్రకాంత్ కి అనుకోకుండా తామిద్దరిని అక్కడ చూసి భయపడి ఆగిపోయాడు అని అర్ధం అయింది. స్వరం మృదువుగా మార్చి రారా అన్నాడు.

ఆయన స్వరంలోని మృదుత్వానికి కొంచెం ధైర్యం వచ్చినట్టు అయి మహా వాళ్ళవైపు అడుగులు వేసాడు.

“ఏంటది?” అడిగాడు ఆయన.

మహా ఒకసారి లక్ష్మి వైపు చూసి, తిరిగి ఆయన్ని చూసి బిడియంగా తన చేతిలో ఉన్న కవర్ అందించాడు.

బ్రౌన్ paper లో చుట్టి ఒక ఫ్రేమ్ ఏదో ఉన్నట్టు గమనించిన చంద్రకాంత్ పేపర్ తీసాడు. ఒక్కసారి ఆయన కళ్ళు ఆశ్చర్యంగా విచ్చుకున్నాయి.

చంద్రకాంత్ గారి రూపం పెన్సిల్ తో స్కెచ్ వేసాడు.. ముక్కు, కళ్ళు, కనుబొమలు, ఆరోజు మొదటిసారి వాకింగ్ సూట్ లో ఉన్న తన రూపం.. “ఇది.. ఇది నువ్వే వేశావా” అడిగాడు.

“ఏంటది? “ అడిగింది ఆవిడ. ఆయన ఆ ఫోటో ఆవిడ చేతికి ఇచ్చాడు.

ఆవిడ తెల్లబోయింది.. “నువ్వే వేసావా?” నమ్మశక్యం కానట్టు అడిగింది.

తలూపాడు మహా.

ఆయన కళ్ళల్లో సన్నటి నీటి తెర... భావోద్వేగంతో చూస్తూ అన్నాడు.. “ ఎవరు చెప్పారు శత్రు చెప్పాడా !”

మహా గొంతు పెగిలింది.. ఆయన మొహం లో కనిపించిన ఆనందం చూసి కొంచెం ధైర్యం వచ్చింది.. “నేనే వేశాను... ఇవాళ మీ పుట్టిన రోజు కదా! అందుకు” అన్నాడు.

ఆయన గబుక్కున కుర్చీలోంచి లేచి రెండు చేతులూ చాచాడు. మహా గుండె ఆనందంతో త్రుల్లిపడింది.. గబుక్కున ఆయన చేతుల్లో వాలిపోయాడు. ఎంతో కాలంగా వాడి గుండెల్లో సుడులు తిరుగుతున్న వాంఛ ఒకటి ఆయన చేతి స్పర్శలో సాంత్వన పొందాలన్నది. ఇది అని చెప్పలేని ఒక దిగులు వాడి గుండెల్లో నిశ్శబ్దంగా నిరంతరం ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది.. అది ఎందుకు? ఏమిటి అని వాడికి తెలియదు. చరణ్ ని ఆయన దగ్గరకు తీసుకున్నప్పుడల్లా ఆ రెండు చేతుల మధ్య తానూ ఒకసారి ఒక ఓదార్పు పొందాలని అనిపిస్తూ ఉండేది. అది ఇప్పుడు అనూహ్యంగా తీరింది. ఆయన వాడిని గట్టిగా గుండెలకు హత్తుకుని... “ గాడ్ బ్లెస్ యు నాన్నా.. తప్పకుండా నువ్వు జీవితంలో ఉన్నత స్థానం పొందుతావురా నాకా నమ్మకం ఉంది.” అన్నాడు.

వాడి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

“వెళ్ళు.. వెళ్లి ఫ్రెష్ అయిరా .. అందరం డిన్నర్ కి బయటకు వెడదాం “ అన్నాడు ఆయన.

మహా నెమ్మదిగా ఆయన కౌగిలి విడిపించుకుని బొమ్మలా కూర్చుని ఉన్న లక్ష్మీదేవి వైపు ఒకసారి చూసి తలవంచుకుని తన గదివైపు వెళ్ళిపోయాడు.

"ఒక బెస్తవాడికి ఇంత గొప్ప కళ ఎలా అబ్బిందో! నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది లక్ష్మి.. ఎంత బాగా వేశాడో చూసావా !" ఎంతో సహజంగా, జీవకళ ఉట్టిపడుతూ అద్భుతంగా ఉన్న ఆ స్కెచ్ చేతిలో పట్టుకుని పరీక్షగా చూస్తూ అన్నాడు చంద్రకాంత్ .

" బాగానే ఉంది.. అది సరే ఇప్పుడు వాడు కూడా మనతో కలిసి స్టార్ హోటల్ కి డిన్నర్ కి వస్తాడా!" అడిగింది ఆవిడ.

ఆయన చిరునవ్వుతో ఆవిడవైపు చూసి, " అనాధలు స్టార్ హోటల్ కి వెళ్ళకూడదు అని ఏ శాస్త్రంలో అయినా రాసి ఉందంటావా " అన్నాడు.

ఆవిడ మొహం మట, మట లాడిస్తూ "దేనికైనా ఒక పరిమితి ఉంటుంది. మీ మంచితనానికి కూడా పరిమితి విధించుకుంటే మంచిది. మీరు, నేను మన కొడుకు కలిసి గడపాల్సిన సమయంలో వాడు మనతో ఉండడం ఏమిటి? కావాలంటే ఏదన్నా మెస్ నుంచి ఏదన్నా స్పెషల్ item తెప్పించి పెట్టండి.. వాడు మనతో రావడం నాకిష్టం లేదు " అంది.

ఆయన కొన్ని క్షణాలు ఆవిడ వంక తదేకంగా చూసి, నా పుట్టిన రోజు నాడు... పుట్టిన రోజు అంటే అర్థం కూడా తెలియని ఒక అమాయకుడు ఇంత విలువైన బహుమతి ఇచ్చాడు. దీనికన్నా విలువైనదా స్టార్ హోటల్ డిన్నర్.. నా భార్యగా నువ్వింత సంకుచితంగా ఆలోచించడం నేను హర్షించను లక్ష్మి..దృక్పధం కొంచెం విశాలం చేసుకో.. మన అండలో ఉన్న వాడు మనవాడు అవుతాడు. ఆ స్థానం వాడికి ఇవ్వలేని విశాలహృదయం మనకు లేనప్పుడు వాడిని ఆదరించి ఆశ్రయం ఇవ్వడమే ఒక నేరం అవుతుంది నా దృష్టిలో.. దయచేసి అర్థం చేసుకో.." ఆయన లేచి లోపలికి నడిచాడు.

ఆయన మాటలకు దిగ్భ్రాంతి చెందిన ఆవిడ కూర్చున్న చోటే చిత్తరువులా ఉండిపోయింది.

మరికొంత కాలం గడిచింది.అయితే, ఊహించేది,ఆశించేది జరగడం ఎంత కష్టమో తెలియచేస్తూ శత్రుఘ్న ఎప్పటి నుంచో ఎదురు చూస్తున్న అవకాశం వచ్చింది. పారిస్ వెళ్లి అక్కడి ఆర్ట్ నేర్చుకోవాలన్నది అతని కల. ఆ అవకాశం రావడంతో చంద్రకాంత్ దగ్గర సెలవు తీసుకుని, మరో మంచి ఆర్టిస్ట్ ని చూసి మహాకి ఇంకా బాగా మంచి ఆర్ట్ నేర్పించమని చెప్పి శత్రుఘ్న వెళ్ళిపోయాడు. హాల్లో గోడమీద తేజ ఆయని పుట్టినరోజుకి కానుకగా పెన్సిల్ స్కెచ్..

శత్రుఘ్న సలహాతో ఫ్రేమ్ కూడా కట్టించి ఇచ్చాడు. ఆయన ఆ ప్రేమకి ఒక విధంగా దాసుడయాడు.. ఆ ప్రేమకి, ఆ వాత్సల్యానికి ఆ ఫోటో హాల్లోనే గోడ మీద పెట్టుకున్నాడు.

అంతేకాదు వాడే వేసిన మరో బొమ్మ మహాత్మా గాంధీ మళ్ళీ పుట్టినట్టు జీవం తొణికిసలాడుతూ ఉంది. చిరునవ్వుతో, చేతిలో కర్రతో శబ్దం చేస్తూ ఇల్లంతా బాపూ తిరుగుతున్నట్టే ఉంటుంది.

ఇందిరా గాంధీ బొమ్మకూడా, చిరునవ్వుతో, తేజస్సుతో చాలా ప్రత్యేకంగా, జీవకళ ఉట్టిపడుతూ అద్భుతంగా వేశాడు. ఎంతో హుందాగా కనిపిస్తూ ఇంటికి వచ్చిన ప్రతివాళ్లని ఆకర్షిస్తూ ఆ ఇంట్లో ఒక కళాకారుడు ఉన్నాడని చెప్పకనే చెబుతున్నట్టు ఉంది ఆ చిత్రం. ఈ మూడు చిత్రాలూ పెన్సిల్ స్కెచ్ లో శిక్షణ అనంతరం శత్రుఘ్న వేయించినవి.

ఆ తరవాతే వాటర్ కలర్స్ ఉపయోగించడం నేర్పుతూ ఉండగా శత్రుఘ్న పారిస్ వెళ్ళే అవకాశం వచ్చింది. ప్రతి వ్యక్తికీ తనకంటూ ఒక లక్ష్యం ఉంటుంది. ఆ లక్ష్యం చేరడానికి ఎన్నో అడ్డంకులు దాటాలి.. అందుకు కావలసిన సహనం, సాహసం ఆ భగవంతుడే ప్రసాదిస్తాడు. నిజానికి శత్రుఘ్న కూడా మహా బాటలోని వాడే. కానీ అతనికి తన కుటుంబం ఏదో తెలుసు.. ఆ కుటుంబాన్ని కోల్పోయిన బాధా తెలుసు. ఆ బాధ మర్చిపోడానికి తనని తను ఒక మార్గంలో నడిపించుకున్తున్నాడు. ఆ మార్గానికి మహా కోసం అడ్డుపడే కుసంస్కారి కాదు ఆయన. ఆయన మనసు స్ఫటికం లాంటిది.. అందరినీ ప్రేమించడం మాత్రమే తెలుసు ఆయనకి. అందుకే శత్రుఘ్న చిరకాల స్వప్నం నేరవేర్చుకోవద్దని అనలేని ఆయన మనసారా అతనికి వీడ్కోలు పలికాడు.

మళ్ళీ మహా కథ మొదటికి వచ్చినట్టు అయింది.

“ ఎంత మంచివాడు అయినా, ఇంక ఎంత కాలం వాడిని ఇంట్లో పెట్టుకుంటాం! వాడికేదో ఒక ఆధారం చూపించి పంపకూడదా ” అంది లక్ష్మీదేవి ఒకరోజు భర్తతో.

“మరీ చిన్నవాడు. మంచో, చెడో తీసుకుని వచ్చాను. వాడి దారిన వాడు బతకగల ధైర్యం, కొంచెమన్నా తెలివితేటలు ఉన్నాయన్న నమ్మకం నాకు కలిగిందాకా పంపలేను లక్ష్మి. ఒకవేళ పంపించాక వాడేదన్నా తప్పు చేస్తే నేను శిక్షార్హుడిని అవుతాను. తీసుకున్న బాధ్యత సక్రమంగా నెరవేర్చాలి. ఇంకో రెండేళ్ళు టైం ఇవ్వు.. ఇప్పుడు బహుశా వాడికి పదహారేళ్ళు వచ్చి ఉంటాయి అనుకుంటున్నా.. మేజర్ అవనీ ” అన్నాడాయన.

ఆవిడ మాట్లాడలేదు. ఆవిడకి భర్త మీద ఎంతో నమ్మకం మరెంతో గౌరవం ఉన్నాయి. నిజాయితీ గల పోలీస్ ఆఫీసర్ గా మంచి పేరుంది ఆయనకీ. ఖాకీ బట్టల వెనుక ఉండే గుండె ఒక పెద్ద బండ రాయిలా ఉండాల్సిన వృత్తి. కానీ ఆయనది పూవులాంటి సున్నితమైన మనసు. జాలి, దయగల మనిషి. ఇంత సున్నితమైన మనసున్నవాడు ఎలా పోలీస్

ఆఫీసర్ అయాడు అంటారు ఆవిడ కుటుంబ సభ్యులు. నేరస్తులను థర్డ్ డిగ్రీ ఉపయోగించి వాళ్ళ చేత నిజం చెప్పించాలన్న పోలీస్ పాలసీకి విరుద్ధంగా వారిలో పరివర్తన వచ్చే దిశగా వారికి కౌన్సిలింగ్ చేయాలి అనేది ఆయన పద్ధతి. కరడు గట్టిన ఖైదీలో కూడా పరివర్తన తీసుకురాగల శక్తి ఉన్నవాడు. డిపార్ట్మెంట్ లో మంచి పేరున్న ఆఫీసర్.

ఒక్కడే కొడుకు... ఆ కొడుకుతో ఒక స్నేహితుడిలా ఉంటాడు. చిన్నప్పటి నుంచీ కూడా ఏనాడూ కొడుకుని ఏ విషయంలోనూ నిర్బంధించడం, క్రమశిక్షణ పేరుతొ కఠినంగా ప్రవర్తించడం ఆయనకు తెలియదు. భార్యని కూడా స్నేహితురాలిగానే చూస్తాడు. భర్తగా అధికారం, అహంకారం ప్రదర్శించడం ఏనాడూ చేయలేదు. ఆవిడకి పూర్తి స్వేచ్చనిచ్చాడు. ఆదర్శాలు వల్లించని ఆదర్శమూర్తి. అందుకే ఆయన ఏం చేసినా ఆవిడ ఎదురు చెప్పదు .. తనకి మరీ ఇష్టం లేకపోతె తన అయిష్టాన్ని చూచాయగా తెలియచేసి, నిర్ణయం ఆయనకే వదిలేస్తుంది.

ఇంతకాలం మహా భవిష్యత్తు నిర్ణయం కూడా ఆయనకే వదిలేసింది.

ఇప్పటికే వాడు వచ్చి ఆరేళ్ళు అయింది.. ఇంకా రెండేళ్ళు... అప్పటికి వాడికి పద్దెనిమిదేళ్ళు వస్తాయి, మేజర్ అవుతాడు అన్నది ఆయన ఆలోచన. ఇప్పుడు ఎంత ఉంటుందో వయసు.. ఎప్పుడు పుట్టాడో, ఎక్కడ పుట్టాడో, ఎవరికీ పుట్టాడో కూడా వాడికీ తెలియదు.. తమకీ తెలియదు.. తెలిసీ తెలియని జ్ఞానంతో, వ్యక్తం చేయలేని భాషలో ఈ ఇంటికి వచ్చిన రోజు ఏదో చెప్పాడు.. ఏదో అర్ధం చేసుకున్నారు. ఆ తరవాత ఏనాడూ వాడి పుట్టుక గురించి అడగలేదు.. అలా అడగడం ఆయన స్వభావం కాదు.. ఆయన చేయని ఏ పనీ తనూ చేయలేదు. వాడి ఎదుగుదల చూస్తుంటే పదహారేళ్ళు వచ్చి ఉంటాయని ఆయన ఊహ. వాడి కోర మీసం, పల్చటి గడ్డం, స్వరంలో వస్తున్న మార్పు ఇవన్నీ వాడి వయసు కచ్చితంగా కాకున్నా చూచాయగా చెప్పగలవు. వాడి వలన ఉపకారమే జరుగుతోంది... అపకారం ఏమి లేదు..బోలెడంత పని చేస్తాడు.. కానీ ఎంతకాలం వాడిని ఇలా పనివాడుగా వాడుకోగలదు! ఎప్పుడో ఒకరోజు ఆయనకీ బదిలీ అవచ్చు. అప్పుడు వీడు ఎక్కడ ఉంటాడు.. అందుకే నెమ్మదిగా ఏదన్నా వృత్తి నేర్పించి అయినా వాడిని పంపించేయాలి.. నిట్టూర్చింది..

మహాకి పెద్దగా పరీక్షలు రాసి సర్టిఫికెట్స్ సంపాదించే అంతగా కాకపోయినా, తెలుగు, కొద్దిగా ఇంగ్లిష్ మాట్లాడగల స్థాయికి ఎదిగాడు. శత్రుఘ్న దగ్గర దాదాపు రెండేళ్ళ పాటు అత్యంత శ్రద్ధగా నేర్చుకున్న విద్య వాడికి అన్నం పెట్టగలదా! జీవించడం అంటే తిండి ఒక్కటే కాదు.. వాడుతలదాచుకోడానికి నీడ కావాలి.. సంపాదించుకోగల శక్తి, తెలివితేటలు, లౌక్యం కావాలి.. వాడిలో ఇవన్నీ ఉన్నాయా! చంద్రకాంత్ ఆలోచిస్తూ ఉండగానే మరో ఆరునెలలు గడిచాయి. ఆయన వృత్తిపరమైన ఒత్తిళ్ళలో మహాకి మరో టీచర్ ని వెతకాలన్న ఆలోచన తాత్కాలికంగా మరుగునపడింది.

అనుకోకుండా మన్యం ప్రాంతంలో నక్సలైట్ ల ఆగడాలు పెచ్చు మీరిపోవడంతో చంద్రకాంత్ అకస్మాత్తుగా బిజీ అయిపోయాడు. మహాకి మరో టీచర్ ని వెతికే సమయం ఆయనకీ లభించలేదు. మహా ఇంట్లోనే అమ్మగారికి అన్ని పనుల్లో సాయం చేస్తూ ఖాళీ సమయాల్లో చరణ్ ఇచ్చిన పుస్తకాలు చదువుకుంటూ నేర్చుకున్న కళ సానబెట్టుకుంటూ కాలం గడిపేస్తున్నాడు.

చంద్రకాంత్ ఇంటి దగ్గర చాలా తక్కువ సమయం గడుపుతుండడం, ఎక్కువగా ఏజెన్సీ ప్రాంతాలకు వెళ్తూ ఉండడం లక్ష్మీదేవికి మనసులో భయంగానే ఉంది.. కరడు గట్టిన కసాయివాళ్ళు నక్సలైట్లు.. ఏ క్షణంలో ఆయన్ని ఏం చేస్తారో అని భయపడసాగింది. అయితే ఆవిడ అనుకున్నట్టు జరగలేదు. ఏడాది లోపే వాళ్ళందరిని అదుపులోకి తీసుకున్నారు.. కొందరు లొంగిపోయారు.. కొందరు ప్రాణాలు తీసుకున్నారు.

చంద్రకాంత్ క్షేమంగా తిరిగివచ్చాడు.. ఆవిడ ఆ సర్వాంతర్యామికి కృతజ్ఞతలు సమర్పించుకుంది. భార్యా,భర్తలు తిరుపతి వెళ్లి మొక్కు తీర్చుకుని వచ్చారు.

ఈ లోగా చరణ్ బి.టెక్ పూర్తీ చేసి ఎం ఎస్ చేయడానికి అమెరికా వెళ్ళిపోయాడు. చంద్రకాంత్ కి ఎస్ పి గా ప్రమోషన్ ఇచ్చి గుంటూరు బదిలీ చేశారు.

ఇప్పుడు వచ్చింది అసలు సమస్య. ఆయనకి ఉన్న బాధ్యత మహా ..అనాధని చేరదీసి కేవలం పనివాడుగా ఇంట్లో పెట్టుకున్నాడని వాడుకుంటున్నాడు అన్న చెడ్డపేరు తనకి రాకూడదు.. అలా అని వాడి జీవితం ఎందుకూ పనికిరాకుండా సాగకూడదు.

ఆరోజు చంద్రకాంత్ కి ఒక ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ ప్రారంభోత్సవానికి అతిధిగా రావాల్సిందిగా ఆహ్వానం వచ్చింది. ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ అనగానే ఆయన చాలా కుతూహలంగా వివరాలు అడిగాడు. ఆయన మెదడులో చిన్న ఆలోచన మెరిసింది. వాళ్ళతో మాట్లాడి వివరాలన్నీ సేకరించి మహా వేసిన మహాత్మాగాంధీ, ఇందిరాగాంధీ చిత్రాలు ప్రదర్శనకి పెట్టించాడు. ప్రారంభోత్సవానికి మహానీ ని కూడా తీసుకుని వెళ్ళాడు.

ప్రారంభోత్సవం పూర్తీ అయాక, మహాని అక్కడే ఉండమని సాయంత్రం వచ్చి ఇంటికి తీసుకువెళ్తాను అని చెప్పి ఆయన వెళ్ళిపోయాడు. అసలు అలాంటి ప్రదర్శన అనేది ఒకటి ఉంటుందని కూడా తెలియని మహాకి ఆ పెద్ద ఆర్ట్ సెంటర్ లో గొప్ప, గొప్ప వారు వేసిన చిత్రాల మధ్య తిరణాలలో తప్పిపోయిన పిల్లవాడిలా తిరగసాగాడు.తను వేసిన చిత్రాలు అక్కడ ఉండడం అద్భుతంగా అనిపిస్తున్నది.. అందరూ ఆ చిత్రాలు చూస్తూ ఏదో మాట్లాడుకోడం వింతగా, ఆసక్తిగా ఉంది. మాటల్లో వ్యక్తం చేయలేని అనుభూతికి లోనయాడు. వాళ్ళు ఏమనుకుంటున్నారో వినాలని కుతూహలం

కూడా కలిగింది. కానీ ఇంగ్లీష్ లో మాట్లాడుకుంటున్న వాళ్ళ మాటలు అర్థం కాలేదు. ఎవరూ అతనితో మాట్లాడలేదు... అతనూ ఎవరితో మాట్లాడలేదు. చంద్రకాంత్ వచ్చిందాకా అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ, బొమ్మలు చూస్తూ గడిపాడు.

సాయంత్రం ఇంటికి తీసుకుని వెళ్తూ అడిగాడు ఆయన "ఎలా ఉంది? నీకేమనిపించింది?

"నాకు ఏమని చెప్పాలో తెలియడం లేదు అయ్యగారూ! నిజంగా ఆ రెండు చిత్రాలు నేనేనా వేసింది అని అనుమానంగా కూడా ఉంది" అప్రయత్నంగా మొదటిసారి స్పష్టంగా అన్నాడు.

" చూసిన వాళ్ళంతా ఏమన్నారు? నీతో ఎవరన్నా మాట్లాడారా!" అడిగాడు.

" లేదయ్యగారూ..వాళ్ళల్లో వాళ్ళే ఏదో అనుకున్నారు. నాకు అర్థం కాలేదు "

"నువ్వే వెళ్లి వాళ్ళతో మాట్లాడాలి. ఆ చిత్రానికి నువ్వు వాడిన రంగులు, వాటి కలయిక, భావం, మొదలైన విషయాలు చెప్పాలి. ఎలా ఉంది అని అడగాలి. దీన్నే కలుపుగోలుతనం అంటారు. కలుపుగోలుతనం, లౌక్యం లేకపోతె బతకడం చాలా కష్టం ... సరే రేపు కూడా నిన్ను అక్కడ డ్రాప్ చేయమని డ్రైవర్ కి చెప్తాను. అక్కడ ఏం జరుగుతుందో అబ్సర్వ్ చేయి" అన్నాడాయన.

ఆయన చెప్పింది సగమే అర్థం అయింది . అయినా అలాగే అన్నట్టు తలూపాడు

మర్నాడు అదే, చివరి రోజు కూడా మళ్ళీ పదకొండు గంటలకల్లా మహాని డ్రైవర్ ఆర్ట్ సెంటర్ లో డ్రాప్ చేసాడు. ఒక మూల నిలబడి ఆ ప్రదర్శనకి వచ్చి వెళ్తున్న వాళ్ళని పరిశీలిస్తూ ఉండిపోయాడు కానీ చంద్రకాంత్ చెప్పినట్టు చేయలేదు. తనలో తను కుంచించుకుపోతూ రాకూడని చోటికి వచ్చినట్టు నిలబడిన మహా దగ్గరకు వచ్చాడు నిర్వాహకుల్లో ఒకతను.

"రా మహా! నీ చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి కదా ప్రదర్శనకి. ప్రేక్షకుల అభిప్రాయం తెలుసుకోవా" అంటూ చనువుగా చేయి పట్టుకుని తీసికెళ్ళి గాంధీ బొమ్మ చూస్తున్న ఒక విదేశీయుడికి " ఇతనే ఆ చిత్రకారుడు " అని పరిచయం చేసాడు.

ఆయన అభినందనగా చూస్తూ షేక్ హ్యాండ్ ఇస్తుంటే ఎలా స్పందించాలో తెలియలేదు మహాకి. అసంకల్పితంగా చేయి కలిపాడు. ఆయన ఇంగ్లీషులో నిర్వాహకుడితో ఏదో మాట్లాడుతూ మహా వైపు చూసి ఇంగ్లీష్ లోఏదో అడగడం చూసి అయోమయంగా నిర్వాహకుడి వైపు చూసాడు మహా

" ఈ చిత్రం ఆయనకీ కావాలిట ఇస్తావా అని అడుగుతున్నారు. దాని వెల చెబితే డబ్బులు ఇస్తారుట" అన్నాడు.

మహా బిత్తరపోయి చూసాడు. ఇలా కూడా జరుగుతుందా! తను వేసిన బొమ్మ ఒక విదేశీయుడికి నచ్చడం, ఆయన అది కొంటానని అనడం నమ్మలేనివాడిలా చూస్తూ గొణిగినట్టు అన్నాడు “నాకు తెలియదు”.

వెంటనే నిర్వాహకుడు చంద్రకాంత్ కి ఫోన్ చేసాడు.” సార్! మహాత్మాగాంధీ చిత్రం సేల్ కి వచ్చింది” అంటూ వివరాలు చెప్పి “ మీరు ఏమంటారు.. ఆయన గాంధీ గారి భక్తుడుట.. ముప్పై వేలు ఇండియన్ కరెన్సీ ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు” అన్నాడు.

అవతల ఆయన ఏమన్నాడో నవ్వుతూ “ తెలియదు అన్నాడు” అని చెప్పాడు.

తరవాత రెండు నిమిషాలు ఏదో మాట్లాడి ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసి, విదేశీయుడితో మాట్లాడాడు. ఆయన వెంటనే బ్యాగ్లోంచి చెక్ బుక్ తీసి అమౌంట్ రాసి, సంతకం చేసి నిర్వాహకుడికి ఇచ్చి, గాంధీ గారి చిత్రం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.. వెళ్ళిపోతూ మహాకి మరోసారి షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి “ యూ ఆర్ ఏ గ్రేట్ ఆర్టిస్ట్ “ అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

నిశ్చేష్టుడిలా నిలబడిపోయిన మహా చేతికి చెక్ ఇస్తూ “ దీని మీద ఎవరి పేరు రాస్తారో డి ఎస్ పి గారికివ్వు ... మిగతాది ఆయన చూసుకుంటారు ... నిజంగా నువ్వు చాలా లక్కీ” అన్నాడు అభినందిస్తూ.

ముప్పైవేలు... మతిపోయిన వాడిలా నిలబడిపోయాడు మహా . ఆ చెక్ అందుకున్న చేయి వణికిపోతోంది. తన జీవితంలో ఏదో అద్భుతం జరిగినట్టు, తను ఎత్తుకి, చాలా ఎత్తుకి పెరిగిపోతూ రెండు చేతులూ చాచి మబ్బులను అందుకున్నట్టు, ఆ మబ్బు తునకలతో ఎవరో తనకి వింజామరలు వీస్తున్నట్టు ఇంకా ఎన్నో చిత్రమైన అనుభూతులు హృదయం నిండా నిండిపోయి గర్వంగా ఫీల్ అయాడు.

ఇంటికి వెళ్ళగానే ఆ చెక్ తీసుకుని వెళ్లి లక్ష్మీదేవి చేతికి ఇచ్చి ఆమె పాదాలకు నమస్కారం చేసాడు.

ఆవిడ విస్తుబోతూ చూసింది “ ఏంటిరా ఇది? ఎవరిచ్చారు“ అంది.

అప్పుడే అక్కడ అడుగుబెట్టిన డి.ఎస్.పి చంద్రకాంత్ గంభీరంగా అన్నాడు “ ముప్పై వేలు సంపాదించాడు వాడు తన ప్రతిభతో “

“ అవునా! ఎంత మంచిమాట! నీకు మంచి భవిష్యత్తు ఉందిరా .. దేవుడు నిన్ను చల్లగా చూస్తాడు “ అంది.

“ఇప్పుడు నాకు నిశ్చింతగా ఉందిరా ! నువ్వు ఇంక స్వతంత్రంగా ఎవరి మీదా ఆధారపడకుండా బతకగలవు” అన్నాడు చంద్రకాంత్ భుజం తట్టి.

మహాలక్ష్మి కూడా చాలా సంతోషించి “వాడి పేరున బ్యాంకు లో వేసేయండి. వాడి మొదటి సంపాదన” అంది.

"నా మొదటి సంపాదన అయిదు వందలు.. వీడు చూడు ముప్పైవేలు సంపాదించాడు.. నాకన్నా చాలా గొప్పవాడు" అన్నాడాయన నవ్వుతూ.

మరునాడు మహా పేరు మీద బ్యాంకు ఎకౌంటు ఓపెన్ చేసి ఆ చెక్ అందులో డిపాజిట్ చేసాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS